

ה"ט 68522/07/20 - מוראד סהאר נגד עלא אגבאריה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ה"ט 68522-07-20 מוראד נ' אגבאריה
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

לפני כב' השופטת טל לוי-מיכאלי, סגנית נשיא	
מוראד סהאר ע"י ב"כ עו"ד צחי רז	מבקש
	נגד
עלא אגבאריה ע"י ב"כ עו"ד שחברי עבד	משיב

החלטה

לפני בקשה לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב - 2001 (להלן: **החוק** או **חוק מניעת הטרדה מאיימת**) שהגיש המבקש - קבלן בפרויקט בניה ברחוב ויצמן בגבעתיים (להלן: **אתר הבניה** או **הפרויקט**) כנגד המשיב - קבלן לשעבר באתר הבניה.

לטענת המבקש בבקשתו מיום 30.7.20, חרף העובדה שעבודת המשיב באתר הבניה הופסקה המשיב ממשיך להגיע לאתר ולאיים עליו במישרין ובאמצעות אחרים. טענת המשיב בדיון היום הייתה שמדובר בבקשת סרק; לטענת המשיב, המבקש הוא למעשה שליח של היזם אשר מבקש למנוע את כניסתו החוקית לאתר. המשיב עמד על כך שלא איום ושעד לאחרונה הוא והמבקש היו אף מיוודדים.

דין והכרעה

1. בדיון, שהתקיים היום, העידו המבקש עצמו והמשיב. כמו כן תוך כדי הדיון, זימן המבקש את מר גיא כהן נציג היזם בפרויקט כעד מטעמו. המשיב מצדו ניצל גם הוא הפסקה בדיון וזימן את שותפו לשעבר. העדת עדים אלו, כשכמעט לא קיימת בין הצדדים מחלוקת עובדתית, הייתה מיותרת בעליל כמו גם חלק גדול מטענות הצדדים בישיבת היום.

2. במהלך הדיון הפליגו הצדדים למחוזות שחורגים באופן ניכר מהמסגרת הדיונית הנוכחית וניסו להשתמש בהליך כתחליף לא ראוי למחלוקות אחרות. **המשיב** ניסה באמצעות ההליך הנוכחי לטעון לזכאותו לכספים מהיזם (שאינו צד להליך) ולבעלות בצידו שנתר באתר. **המבקש** מצדו ניסה באמצעות הבקשה למנוע תקשורת בין היזם (שכאמור אינו צד לבקשה) לבין המשיב, וזאת באמצעות הרחקת המשיב מהפרויקט ועל רקע מה שהוא ככל הנראה סכסוך כספי בין היזם לבין המשיב. כך או אחרת התרשמתי באופן ברור כי לשני הצדדים הייתה מוטיבציה זרה אשר אינה קשורה בהליך הנוכחי במישרין אותה הם ניסו לקדם באמצעות הליך לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת. דבר זה אין לאפשר (על המניעים הזרים של הצדדים בניהול ההליך הנוכחי ראו למשל: פרוטוקול הדיון מיום 6.8.20, עמ' 9 ש' 31-33, עמ' 14 ש' 14-15, עמ' 15 ש' 13-31 (להלן: **פרוטוקול הדיון**)).

על רקע האמור תובא החלטתי -

3. המסגרת הנורמטיבית לענייננו, קבועה בחוק מניעת הטרדה מאיימת; סעיף 4 לחוק מסמך את בית משפט, אם "נוכח... כי אדם נקט הטרדה מאיימת" להורות לאותו אדם במסגרת צו מניעת הטרדה מאיימת להימנע מלעשות את המעשים המפורטים בסעיף 5 לחוק; סעיף 2 לחוק מגדיר מהי הטרדה מאיימת. ההליך הוא אמנם הליך אזרחי במהותו, אך יש בו כדי להשיק לדין הפלילי כך למשל הגבלות מסוימות שניתן להטיל מכוחו כמו גם הסנקציה בצדו [וראו בעניין זה בש"א (שלום ים) 2884/05 קרול הלל נ' עובד אסתר, פסקה 5 (פורסם במאגרים משפטיים, 16.03.2005)]. לכן, ככלל בקביעת ההגבלות יש להבטיח איזון מיטבי והוגן בין הגנה על מבקש אשר הוכיח בקשתו ובכלל זאת שמירה על שלומו, בטחונו, פרטיותו ובין הגבלה מידתית על משיב מאידך.

4. בענייננו בהמשך לאמור יש להבחין בין הסעדים הקשורים לאיסור יצירת קשר עם המבקש, לבין הסעד של הרחקת המשיב מהמבקש, אשר מצוי בין היתר באתר הבניה שככל הנראה במוקד המחלוקת בין המשיב לבין היזם, שלא היה צד להליך זה. בדיון להלן אסווג את סעדי הבקשה כפי שהתבקשו לשני נדבכים - נדבך הקשור בתקשורת ונדבך הקשור בהרחקה.

א. הנדבך הראשון לבקשה - איסור יצירת קשר (ובכלל זאת הטרדה ואיום)

5. באשר ליצירת הקשר עם המבקש - המשיב לא חלק על כך כי בתקשורת בינו לבין המבקש אכן נאמרו דברים אשר לאוזניים ניטרליות יכולים להישמע מאיימים: "פעם אחת הלך אמר שאיימתי. השפה שלי ושל הייתה אותו דבר. אצלנו בערבית אומרים מי שאוכל לך את האוכל מורידים אותו. אבל זו צורת ביטוי בערבית..." (ראו פרוטוקול הדיון עמ' 2 ש' 2-3; ההדגשות לעיל ולהלן אין במקור - ט.ל.).

6. אעיר כי אני מוכנה להניח שלכתחילה הקשר בין המבקש למשיב היה ידידותי והמבקש כפי שהעיד אף ניסה לסייע למשיב בהידברות בינו לבין היזם: "אני הכרתי את המשיב לאחר הפסקת התקשורת בינו לבין היזם. זה היה לפני חודשיים, שלושה. אני ראיתי את הפסקת התקשורת בכתב ע"י עו"ד. הוא ביקש עזרה, המשיב ביקש. הוא אמר שהיזם לא רוצה לשבת איתו, אמרתי לו בשביל לחסוך אשיב [ט.ל. - כך במקור] אותך עם היזם, הוא ישב איתו פעמיים. במשך כחודש וחצי חודשיים נפגשתי עם המשיב כמה פעמים כדי לעזור לו." (פרוטוקול הדיון עמ' 2 ש' 32-36, עמ' 3 ש' 2-1).

כך שיכול להיות שבעת ההיא דברים שנאמרו בהקשר מסוים, הובנו על ידי שני הצדדים כצורת ביטוי, כהלצה, כמטבע לשון מקובל. אלא שבהמשך נדמה כי דבריו הידידותיים של המשיב חדלו להתפרש ככאלו: "בסוף [המשיב - ט.ל.] הפך את כל הסכסוך הזה העסקי מול היזם לסכסוך אישי מולי. אז הרמתי ידיים, אמרתי תעשה מה שאתה רואה לנכון. הגשתי את כל האיומים והשיחות מוקלטות. הוכחתי למשטרה והעברתי להם את כל הקבצים."

בהינתן התפנית בקשר בין הצדדים ביטוי אשר נשמע נייטרלי על רקע מערכת יחסים מסוימת הפסיק להתפרש ככזה ועלול להישמע, כפי שאכן נשמע לאוזניים אובייקטיביות, כמאיים ומטריד. בנסיבות אלו יש בוודאי לקטוע כל תקשורת בין הצדדים, בוודאי תקשורת מן הסוג שצוטט לעיל. הביטוי "מורידים אותו" הוא ביטוי מאיים בפרט כשברקע יש סכסוך כספי (גם אם עקיף) בין הצדדים. ודוקו, על רקע הסכסוך של המשיב עם היזם והעובדה שהמבקש הפך כנראה כלי משחק באותו סכסוך מלמד על הצורך לגדוע באחת את התקשורת בין הצדדים הגם אם זו החלה בצורה חברית.

להשלמת התמונה אציין כי משלא הייתה מחלוקת על עצם האמירה "מורידים אותו", הרי שממילא לא קם הצורך בעדים כמו גם בהשמעת הקלטה בנוגע לאיומים. המילים נאמרו. על כך אין חולק. נדמה כי לא יכול להיות חולק אף בשאלת פוטנציאל הישנות הדברים נוכח העובדה שהמשיב לא סבר שהתקשורת פסולה, או בעייתית ויש בכוונתו אף לשוב ולבקר באתר (על יסודות החוק אותם יש להוכיח במסגרת הליך לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת ראו ברע (י-ם) 179/04 **שובל נ' ניסים**, פס' 20 (פורסם בנבו, 10.08.2004)).

7. מסקנתי בנקודה זו כי נוכח דברי המשיב העולים כדי הטרדה מאיימת כמובנה בחוק ונוכח פוטנציאל הישנותם יש ליתן צו המונע תקשורת בין הצדדים, ובכלל זאת מניעת הטרדת המשיב את המבקש ומניעת איומים (ראו להלן).

ב. הנדבך השני לבקשה - צו הרחקה

8. אשר לבקשה להרחיק את המשיב מהמבקש - אקדים ואומר שאני סבורה שלעניין זה לא הונחה תשתית ראייתית או משפטית מתאימה, וכך:

9. המשיב עבד כאמור בעבר באתר הבניה בו עובד כיום המבקש ולמרות שעבודתו הסתיימה הוא ממשיך להגיע לאתר תדירות כדי לשמור, כך טענתו, על זכויותיו. ומפי בא כוחו: **"כאן זה סכסוך עסקי של היזם. היום יש לו מה לעשות באתר. הוא בעל החברה שביטחה את המקום. נגרם מאפרייל סכסוך עסקי, הם נמנעים מלשלם לו. הציוד שלו עדיין שם. הוא צריך לצלם את העבודה שלו ולתעד את העבודה שלו מאחר וגם את זה יודע היזם, תביעה כספית מוכנה וגם צו מניעה. חצי מיליון ₪ נמצא שם, הוא צריך להגיע לשם כדי לפרק פיגומים, לא יתכן להרחיקו מהאתר כי יש לו רכוש שם"** (ראו פרוטוקול הדיון עמ' 2 ש' 19-25 וראו גם דברי המשיב עצמו עמ' 16 ש' 16-22).

10. לא התרשמתי ולא הוכח בפני כי המשיב מגיע לאתר במטרה לרדוף את המבקש. גם לשיטת המבקש הדברים אשר נשמעו אותם פירש כאיום (ומהם יש להימנע) נאמרו בשיחות טלפון או בהודעות טקסט (וראו פרוטוקול הדיון עמ' 3 ש' 28, עמ' 4 ש' 5). לא נטען שהייתה בין המשיב למבקש בעבר תקשורת פיזית אלימה או מאיימת. שוכנעתי, ובעניין זה דבריו של המשיב מקובלים עלי, כי המשיב ממשיך להגיע לאתר הבניה על רקע הסכסוך עם היזם ובעניין זה בלבד. בנקודה זו מצאתי שהמבקש משתמש בהליך המשפטי הנוכחי כקרדום לחפור בו ולעשות מלאכתם של אחרים ובפרט מלאכתו של היזם שמבקש להרחיק את המבקש מאתר הבניה מסיבותיו שלו. הדברים מתחדדים למשמע עדותו של מר גיא כהן שסבר, באופן תמוה יש לומר, שהבקשה הוגשה גם על ידו; כהן הדגיש שאין משמעות לצו הרחקה שיינתן כלפי המבקש או כלפיו אלא צו הרחקה מאתר הבניה **"הוא [המבקש - ט.ל.] פועל מטעמנו. לתת צו הרחקה ממני וממר מורד זה לא עוזר לי אני צריך צו הרחקה מהאתר..."** (פרוטוקול הדיון עמ' 13 ש' 14-15). מפאת חשיבות הדברים הם יובאו במלואם:

"[...]"

ש. **ביהמ"ש - למה אתם לא מגישים בקשה לביהמ"ש?**

ת. **אני הלכתי למשטרה קיבלתי צו הרחקה לשבועיים. האיש עדיין ממשיך להגיע לאתר אנחנו רוצים להפוך את הצו לצמיתות.**

ש. ביהמ"ש - למה לא הגשת בקשה?

ת. מה אנחנו עושים פה אם לא הגשנו בקשה?

ש. ביהמ"ש - זוהי לא בקשתך שלך היום בדיון, זה גם לא בקשה של היזם, זו בקשה של המבקש מוראד?

ת. הוא פועל מטעמנו. לתת צו הרחקה ממני וממר מורד זה לא עוזר לי אני צריך צו הרחקה מהאתר. המשטרה נתנה צו הרחקה מהאתר ואני מבקש להפוך את זה לצמיתות. אני ביקשתי ממורד להגיש את הבקשה הזו. המשיב בידיעה שיש לו צו הרחקה הוא הופיע בפגישה בלב האתר, קרוב אליי ואל מורד בידיעה שהוא תחת צו הרחקה.

ש. ביהמ"ש - הלכת למשטרה?

ת. לא. אמרו לי שיש לי דיון ב- 6 לחודש אז אני בא לפה.

ש. ביהמ"ש - אתה פה תחת הרושם שהיום אנחנו בדיון בבקשה של היזם?

ת. של הקבלן ושל היזם.

ש. ביהמ"ש - אנו היום בבקשה רק של הקבלן היזם לא רשום כצד?

ת. כן. צו ההרחקה חשוב שיתקבל לאתר."

(פרוטוקול הדיון עמ' 13 ש' 7-23).

11. הדברים האמורים מחזקים מסקנתי כי הגעת המשיב לאתר היא על רקע אותו סכסוך עסקי נטען. יובהר כי אין בכוונתי לקבוע האם הגעת המשיב לאתר הבניה לגיטימית או לא ככלל ובמישור היחסים עם היזם (שאינו צד להליך שלפני). השאלה בענייננו היא האם מטרת הגעתו של המשיב לאתר קשורה בבקשה הנוכחית ובמבקש - ומסקנתי בעניין זה היא שהמשיב לא מגיע לאתר הבניה כדי להטריד את המבקש ואין בהגעתו כדי להוות איום או הטרדה כלפי המבקש.

ככל שיש סכסוך עסקי בין המשיב ליזם יש בידיהם לנהל הליכים אזרחיים ולשלם אגרה כדין, במסגרתם וככל שיש בכך צורך אף להגיש בקשות לסעדים זמניים רלוונטיים. בוודאי שאין מקום לעקוף הליכים אזרחיים באמצעות בקשה לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת שלא מוגשת על ידי הגורם הרלוונטי ושבאודאי לא יכולה לשמש כסות להליכים משפטיים אחרים בין הצדדים הרלוונטיים להם.

12. לכן במישור היחסים בין המבקש למשיב מצאתי כי אין מקום להגבלת חירות התנועה של המשיב בדרך של הרחקתו מאתר הבניה או מהמבקש עצמו.

סוף דבר

13. מסקנתי היא שאכן השיחות בין המבקש למשיב שלכתחילה היו תמימות גלשו לפסים אסורים ואמירות שלכתחילה התפרשו על רקע חברי ואולי כצורת ביטוי מקובלת הפכו בשלב מסוים ונוכח הסלמת הסכסוך בין המשיב ליזם לכאלו שעולות כדי הטרדה מאיימת כמובנה בחוק - בנקודה זו הבקשה מוצדקת ותקשורת בין הצדדים יש למנוע. להבדיל, לא השתכנעתי שקם חשש למבקש אם המשיב ימצא בקרבתו, באתר הבנייה ובפרט ככל שיקפיד על אי יצירת קשר - לכן אין מקום לצו ההרחקה המבוקש.

14. **ניתן אם כן צו לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת ולפיו נאסר על המשיב:**

א. **ליצור כל סוג של קשר עם המבקש בין בעל-פה, בין בכתב ובין בכל אמצעי אחר.**

ב. **להטריד את המבקש.**

ג. **לאיים על המבקש.**

תוקפו של הצו פרק הזמן המקסימלי הקבוע בחוק - 6 חודשים.

טענות על הפרת הצו יש להפנות למשטרת ישראל.

15. בסוף דברי ומאחר שהליך זה הוא כסות לסכסוכים אחרים שככל הנראה קיימים בין המשיב ליזם מצאתי לנכון להציע למשיב והיזם לבוא בדברים ביניהם (גם מטעם זה לא ניתן למנוע הגעת המשיב לאתר הבניה), הכול ללא מעורבות המבקש, כמובן. ככל שהמשיב והיזם לא ישכילו להגיע להסכמות ויבחרו לנקוט בהליכים משפטיים, מוצע שיהיו אלו הליכים אזרחיים, שכן אופי הסכסוך כפי שעלה במסגרת הדיון היום בוודאי שלא מתאים לבקשות לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת.

16. **בהינתן קבלת הבקשה בחלקה אך דחייתה בקשר עם הנדבך המרכזי שלה אני קובעת כי כל צד יישא בהוצאותיו.**

ניתנה היום, ט"ז אב תש"פ, 06 אוגוסט 2020, בהעדר הצדדים.